

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . . . 8 kor
 Fél évre . . . . . 4 kor
 Negyed évre . . . . . 2 kor,
 Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadhatnák:
 Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben Schalek H., Dukcs M., Oppelik A. „Általános Tudósító” hirdetési osztálya Budapest.

Nyilttér petítora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye.

Kukoricza moly.

Muraközben az idén rendkívüli mértékben lépett fel a kukoriczának egy veszedelmes ellensége az u. n. kukoricza moly (Botys nubialis.) Az eddig látott kukoricza vetések mindenikébe megtaláltam s egyik-másik helyen aggasztó mennyiségben. Az itt általánosan szokásos művelési mód mellett, a mely bizonyos okok miatt feltétlenül kedvez a baj tovább terjedésének, nem lesz érdektelen gazdáink figyelmét felhívni a bajra, hogy addig védekezzünk, míg nem késő.

Mindenkinek feltűnik az, hogy a kukoricza vetések az idén úgy néznek ki, mintha le volnának gázolva. A szár különböző helyen megtört s jó részben a földön hever. Ha egy ilyen szárat késsel felvágunk, találunk benne egy 13—16 mm. hosszú szűrűs fehér hernyót (kukac), a mely a szárból végig meneteket rágott. Ez a kukoricza moly hernyója. Egyes esetekben egy-egy szárból 20—25 ilyen hernyó lehet s ezek nemcsak a szárat, hanem a csöveket is teljesen összerágják.

Ősszel a hernyók a szár alsó részébe és a csutkába vonulnak be s ott bebábozódnak, s ilyen állapotban telelnek át. Julius elején a bábból agyagsárga kis lepke lesz, mely éjjel röpköd s a parzás után petéit a kukoricza zászlójára rakja. A petékből kikelt hernyók rövidesen a szárból vándorolnak s annak a belsejébe meneteket

rágva élnek össze. Az ilyen megrágással kukoricza szárat már gyöngébb szél is kiöntögeti s mivel a cső alatti szárrészt is kirágják, nemcsak a szár hanem a cső is elpusztul.

A kukoricza moly ilyen módon megtámadja a köles, kender és cirokszárat is, a mikor egy-egy szárból rendszeren egy hernyó él.

Nagy vonásokban ez a kukoricza moly fejlődése s mivel nálunk igen gyakran nem kereszttül ugyanazon táblába jön a kukoricza, pár év alatt veszedelmes károkat okozhat.

A védekezés a következő:

a) Julius végén, augusztus elején a fertőzött czimereket és ha a hernyók már lejjebb vándoroltak, a mire a befurakodás helyén csüngő fehéres por figyelmet, akkor egészen idáig is, a kukoriczaszárat is le kell vágni és vagy azonnal föl kell etetni, vagy földben elvermelni, vagy ha így nem használható, akkor hernyóstul trágyalébe kell fojtani.

A kukoriczának ilyen letelezése természetesen csak ott van helyén, a hol valóban baj van. A letelezés maga nem jár veszedelemmel. Megteszik ezt nálunk is és másutt is (pl. Olaszországban igen nagy mértékben), a hol augusztusban takarmányhiány mutatkozik. E letelezéskor csak arra kell ügyelni, hogy addig végezzük el, a míg a hernyók még a felső részekben vannak. E szerint már augusztus első napjában

utána kell nézni, hogy hol van és van-e hernyó? Mennél korábban tetőzzük a szárat, annál kevesebbet kell levágni belőle s annál valószínűbb, hogy a hernyók még nem szédtek el, hanem még együtt vannak.

b) A télire takarmányul ellett kukoriczaszárat legkésőbb a jövő márczius végéig föl kell etetni, vagy másképp elhasználni, mert különben a benne élő hernyó lepkévé alakul s a jövő évi termést megfertőzi.

c) A kukoriczaszár alsó részét ősszel nem szabad a mezőn hagyni, mert a hernyók kis része ebben is telel s a lepke kikel belőle még akkor is, ha alászántjuk; azért tehát az ilyen töveket ki kell szedni még ősszel és vagy azonnal a trágyalébe kell fojtani, vagy ha megszáradt, akkor el kell égetni.

d) A csutkát is még a tél folyamán vagy kora tavasszal fel kell tüzelni. Sehoggy sem szabad megengedni, hogy a csutka nyár elején szanaszedt (udvaron és ólak körül heverjen).

e) A hol pedig a kukoriczaszárat nyárra tüzelőanyagul teszik el, a mennyire csak lehetséges, olyan helyre tegyék el, hogy az a kukoriczafölddekllel ne legyen közvetlen szomszédságban. Ilyen helyen, a hol a kukoricza szárat nyáron át is meg kell hagyni, alkalmazandó az első a) pontban említett eljárás.

f) Ha a kender és a köles szintén molys volt, akkor a kender és köles eltávolítása után tarlójukat fel kell törni,

TÁRCZA.

A három bajtárs.

Hogyha te úgy szeretnél . . .

Hogyha te úgy szeretnél,
 Amint én szeretlek,
 Lakója, mely boldogabb,
 Nem vón az egneknek.
 Egész álló naphosszat
 Az volna a gondom:
 Hogyan tölti a kedvét
 A kicsi galambom?

Hesperidák kertjébe
 Elmennék én értek
 S arany almát szednék, ha
 Ugy tetzenék néked.
 Tejbe, vajba fűrosztve,
 Térden ringatnának,
 Összelopnám számódra
 Údvét a világnak!

Tenálnádnál boldogabb,
 Tudom, hogy nem volna,
 Itt feküdnél, virradnál
 Olelé karomba . . .
 Irigyelne a csillag,
 Mely odafönt reszket . . .
 Hogyha te úgy szeretnél,
 Amint én szeretlek!

Taksonyi József.

Egy nagy városban történt, kora hajnali órákban. Egy magasház kapuja előtt. Közel a járdához egy ócska falada állott, melyet egy asszony az imént az udvar végéből hozott ki. A ládában a szemének legtarkább végüléke volt összehalmozva; volt benne hamu, csont, ruha-foszalány, cserépdarab és egyéb hulladék, tetején pedig egy darab összegyűrt újságpapír, amelybe egy rozsdás varrótú volt szurva. A többi ház előtt is ilyen láda hasonló tartalommal állott. Egy taliga lassu nyirkorással dőcözött az utcán. A taligás jobbra-balra fordult a szemetes ládákhoz és tartalmukat egyarántán üríté ki járműve deszka oldalai közé. Mikor a sor az utolsó ládára került és a különféle hulladék rakásra volt hánnya, akkor a hirlap roncából kicsuszott a varrótú s egy összetört kávés fúndzába esett. Midőn a varrótú a bukásból némileg magához tért és felcsodult, akkor azt vette észre, hogy közelében egy teljesen lefekte acéltölti hever, melynek azonban csak egy hegye volt.

— Jó reggelt! — mondá a varrótú s részvétellel kérdé az acéltöltőt: hogy vagy?

— Már hogy lehetnék én — válaszolá a toll, mikor csak egy lábam van.

— Hát hogy esett meg a szerencsétlenség rajtad? talán korcsolyázás közben a jégpályán?

A jégpályán! — dühnyögött a toll, — úgy látszik, keveset tudsz te a világ folyásáról. A legutóbbi hálátlanság tett engem nyomorékká.

Egy egész könyvet írhatnék én arról, hogyha még meg volna mind a két lábam.

— Hja! hálátlanság a világ jutalma! — viszonzá a toll, melynek e közmondást annyiszor volt alkalma az életben hallania, hogy azt el nem felejtheti. Hanem hát csak mond el a történetedet, talán ez majd könnyíti is terhedet!

— Azt hiszed tán, hogy egy regényt fogsz fölém hallani?

— Egy regényt? mi ez? talán csak nem azokat a cifra könyveket érted, melyeket a szerelmes leányok könnyes szemekkel titokban olvasnak?

— Hát hiszen, nem veszem rossz néven tőled, hogy a mostani regényeket oly rosszul ismered, — hanem halgas csak rám. Én valamikor egy ember asztalára kerültem, ki történeteket írt és kinek könyveit mindenki szívesen olvassa. Akkor még ifjú és deli termetű voltam, minden fogatkozás nélkül. Jaj, de keserves szolgálatot kellett teljesítenem! Napról-napra, sőt még éjjel is kénytelen voltam egy utalós tintás kutba szállni s a papíron végig futni, hogy apró lábacskaikkal azokat a jegyeket csinálja, a melyeket betűknek neveznek. Nem tudom ugyan vajjon azok a történetek mind szépek valának-e? miután többnyire valami nőkről volt bennük szó, kik férjeiket gyűlölték és magukat elszöktették; mindamellett az én gazdám sok szép pénzt keresett. Tegnap este azonban történt, hogy lábaim felmondtak a szolgálatot; mert egész éjjel szakadatlanul kellett dolgoznom, míg végre halálra fáradtam el. Minden pillanatban megbotlottam,

a megmaradt töveket ki kell boronálni, össze kell szedni és feltüzélni, mert mint láttuk, e hernyó éhelt ezekben is.

Ha ezeket a dolgokat szem előtt tartjuk, akkor könnyen megszabadulhatunk e kellemetlen vendégektől.

Barna Balázs.

A viharágyúzásról.

Valami idegen szemlélő ugyancsak csodálkozva nézheti parlamentünk munkaságát és mérhetetlen gazdag nemzetnek tarthat bennünket, mert ugylátszik, más bajunk nincs, mint hogy német legyele-e a hapták vagy magyar; a horvátok meg pláne hasba lövetik magukat bizonyos táblákért! Azoknak sincs más bajuk!

Helyzetünk hasonlít a byzanciakéhoz, akik a sir szélén állva, csak azon disputáltak: vajjon a szentlélek az apától származik-e vagy a fiutól? Talán ebből a helyzetből majd akkor szabadulunk ki, ha egyszer a nemzetiségek obstruálnak!

Az az idő tehát beláthatatlan, hogy mikor lesznek meg a kereskedelmi szerződések s egyéb reformok!

Ezekben a sivár időkben vidékünkön egy kis emótiót okozott magas kormányunk egy leirata, melyben azt inscinuálja nekünk: hogy vagy rögtön szereljük le 2 méteres viharágyúinkat és szerezzünk be legalább is 4 métereset, vagy hagyjuk abba az egész védekezést, mint ugyanis haszon nélkül!

Erről tanácskoztunk aztán mi stridóiak és lendvaiak itt Stridón.

Többeknek kitünő fejtegetései után arra a meggyőződésre jutottunk, hogy 6 év óta 2 méteres ágyúink kitünően beváltak.

Hat évvel ezelőtt magam is azon a nézetlen voltam, hogy csak 4 méteres kürtű ágyúkat állítsunk, mert a jobb agyonüti a jót és mert akkor engem is holmi osztrák szobatudósok félre vezettek. Gróf Zichy Ágost ő excellentiája, tanácsomra volt is oly kegyes vidékünknek 2 négy méteres ágyút ajándékozni. Összesen három ilyen ágyúnk van éppen a legexponáltabb helyeken; az állomáshelyek magassága 2—300 méter, de van két kis ágyúnk egészen a síkságon, melyek az 1901 évi roppant jégverésnél kitünően beváltak, például a mura-füredi egészen a Mura mellett van.

tehát a szélén, és mégis jégmentes maradt A Szőlészeti Lapok »A viharágyúk alkonya« című cikkével nem egészen értek egyet; való ugyan, hogy talán a bomba jobb az ágyúnál, de ez 1 kilométeres állomás, távolság mellett nálunk teljesen bevált, hanem tekintve, hogy ára 2 K. 20 f., olcsóbb semmi esetre sem lehet az ágyúnál.

Hisz voltak 3 napig tartó védekezéseink, ahol 300 lövésnél több esett. Nálunk egy 80 grmos lövés csak 5 kr 5×300 = 15 frt. Tehát 300 és 15 frt. közt nagy a különbség, azonkívül sok bomba nem sül el. Konkolyi Thege küldött 1900-ban 100 rakettát, jól beváltak ugyan, de még ezek is 1 K. ár mellett elég drágák.

Egyedül álló viharágyúk mint a mura-szerdahelyi, vagy az állami telep sikeresen nem védekezhetnek, mert végre is 1 ágyúnál nem lehet orkánokat feltartani, ezeknek be kell hozniok az 1 kilométeres állomás távolságot, akkor aztán fognak boldogulni.

Szisz Gyula kitünő cikket irt a viharágyúzásról; mi azt hittük, hogy erre majd megindul valami nagy tudományos vita, pedig semmi sem történt. Ugylátszik, tudósainkat keveset érdeklí ügyünk, pedig az emberiségre mindenestre fontosabb, mint akár az egész asztrológia és sok más tudomány.

Br. Knezevich Viktor.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Tanulmányut.** A csáktornyai áll. tanítóképző-intézet III-ad és IV-ed éves növendékei a tanítóképző igazgatójának és négy tanárának vezetésével folyó hó 21-től 25-ig terjedő négy napon át tanulmányi kirándulásra voltak. A kirándulók folyó hó 21-én reggel a 6 órai vegyes vonattal indultak Nagykanizsa felé s $\frac{3}{4}$ tizenkét órákor érkeztek Keszthelyre. Keszthelyen a vasúti állomáson a gazdasági tanintézet nevében Berger Károly gazdasági tanintézet intenző, a csáktornyai tanítóképzőnek volt gazdasági szaktanára fogadta az érkezőket s kalauzolta a szállásukra, a »Hullám«-szállodába. Ezen nap delutánján a tanulmány-uton levők a gazdasági tanintézet külső gazdaságát, a gazdasági majort, kertét és kísérleti állomást tekintették meg, hol a szükséges magyarázatokat Berger Károly

intenző és a kísérleti állomásnál Fáber Sándor gazdasági tanintézet tanár szolgáltatták. Utóbbi a kirándulókat lefényképezte. Később a »Balaton Múzeum«-ba mentek a kirándulók. Itt Csák Árpád szolgabíró, a muzeum megalapítója kalauzolta a tanulókat. Második nap reggeli után a gazdasági tanintézet helyiségeit, berendezéseit s a kapcsolatos »fűvész«-kertet nézték meg, hol díszgyőri Czako Béla a tanintézet érdemes igazgatója és Schádli János tanár fogadták s vezették a társaságot. A tanintézet megtekintése után a tanítóképző-intézet a gazdasági intézeti tanárokkal együtt a »Festetics«-szoborhoz vonult, hol a város előjárósága s a város előkelő közönsége és az elemi iskola tanulói várakoztak már. A szobornál a tanítóképző ifjúsága először a »Hymnus«-t énekelte, mely után Barna Balázs, a csáktornyai tanítóképző gazdasági szaktanára »Emlék beszédet« mondott s »A Georgicum alapítójának, a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet« feliratu szalaggal bíró koszorút helyezelt a szoborra. Végül az ifjúság a »Szózat«-ot énekelte. Delután a premontrai főgymnasiumot nézték meg, hol Burány Gergely ez. főigazgató a főgymnasium igazgatója kalauzolta a vendégeket. Utóbb »Hévíz«-re mentek a kirándulók s daczára a levegő 14 foknyi hőmérsékének valamennyi tanuló megfürdött a 27%-os vízben. Este a »Korona«-vendéglőben volt az étkezés, mely alkalommal a gazdasági tanintézet tanári kara s a város intelligensebb közönsége köréből számosan jelentek meg a tanulmányuton levők között s vig zeneszó mellett a késő éjjeli órákig maradtak együtt. Harmadik nap reggelén vonaton Balatonedericsre mentek, honnan gyalog Lakics és Jánka tanítók vezetése alatt Szigligetre indultak. Itt még délelőtt felmentek a várromokhoz, hol Zrinyi Károly képzőintézet tanár történelmi vonatkozású beszédet mondott. Delután vissza gyalogoltak Balatonedericsre s innen vasuton estére Sümegre érkeztek. Sümegen vasárnap, a kirándulás negyedik napján, megnézték a várromokat, voltak a temetőben Kislatudi Sándor s felesége, Szegedi Róza sírjánál, honnan Kislatudi Sándor szobrához mentek Itt Tömör Boldizsár kép. tanár mondott emlékbeszédet s a tanítóképző nevében a szobrot megkoszoruzta. Az ifjúság a »Hymnus«-t és a »Szózat«-ot énekelte. Ez ünnepélyen testü-

fejem szédült; utóljára is megakadtam. Akkor mérges lett a gazdám, megragadtott bosszusan és ugy nyomott oda az irásztal lapjához, hogy nyomott nyomban elpattant és a papirkoszába repült. Fájdalomban feljajdultam, szivtelen gazdám azonban kacagva oda vágott engem a szabad sarkába. Onnan aztán sepertek ki engem ma reggel és így kerültem a nyomoruságba. Most már nem tudom, mi lesz velem?

Mig a varrótú mélyen meghatva egy vizsgálató szó után keresett, megállott a taliga egy magas és fényes tükör — ablakos ház előtt — mire csakhamar megint egy nagy és vegyes társaság repült közénk. Többi közt egy nagy paratadugó, vastag fejű gurult mi hozzánk.

— Jaj a lábam! — felszisszent a toll, — a varrótú azoaban annyira megijedt, hogy torkán akadt a szó.

— Ez már aztán szép dolog, így banni valakivel! — Kiált a vastagfejű dugó, haraggal törülvén le a nedves orcájáról a port. Látom, ennek a népségnek egy csep műveltsége sincs.

Akkor egyet fordult és meglátta két társát.

— Ez már mégis csak czudarság — folytatá — ily hitvány társaságba kerülési!

— No no báró ur, honnan kéltóztatik... Kérdi gyonyosan az aczéltoll.

Mikor a buksi fejú dugó ily módon látta magát megtisztelve, arca azonnal kiderült és nyájasan válaszolá: — Látom, maga legalább tudja, mi illik hozzánk. Tudja meg tehát, hogy én már ki vagyok, én Cămpagneból származom;

rangomnál fogva pedig csak a legmagasabb és legfinomabb körökben szoktam megfordulni.

— És kinek a vendége volt utóljára márkí ur, ha szabad kérdeznem?

— Oda át voltam, abban a palotában, a gazdag Levisohn bankár úrnál. Egy estebédre voltam hivatalos, — mondhatom önnek, hogy felséges volt.

— Hát ugyan mi rossz fát tett a tüzre, hogy így kidobták.

— Kidobni, — engem! fidone! Uram! — Sillery Márkit nem szokás kidobni. Nyugtalan természetem által ösztönözötve, de teljesen szabadon távoztam a diszes társaságtól, — igaz, hogy utamban eltévedtem és szerencsétlenségemre ebbe a nyomorult egy fogatba kerültem.

— Igazán? Mondá a toll. — Beh kár! hogy csak egy lábam van, különben rögtön irtám le balesetét az esti lapban.

— Uram! nagyon lekötélez szives részvéteért! viszonzá a Márki, — ki gyorsan bólintva buksi fejével.

— Vajjon mi az az estebéd? Kérdé félénken a varrótú.

A dugó lenéző pillantást a kérdésre vetve, mormogva mondá: — Hitvány teremtsé! talán valami nyomortanyáról került elő, látom, — se képe, se formája.

— Hát csakugyan valami ünnepély volt a gazdag Levisohnnál Márki ur? ugyan beszélje el! Kérdé az aczéltoll.

— Meghiszem azt, még pedig milyen! vála-

szól a dugó. A bankár ur, leányának eljegyzését ünnepelte a szinte igen gazoag Silberstein Mózesrel, ki a gabonatörsdén nem rég rengeteg sok pénzt nyert. A legelőkelőbb társaság volt együtt; zeneiművészek, hírneves festők és költők, a katonai s polgári hatóságok legelső tisztivelői, a nemesség első rangú képviselői, sőt még egy miniszter is, kiváló szerencsésüknek tekintették ezen családi ünnepélyben részt vehetni. Igéző hölgyek koszoruja a legfényesebb estélyi öltözékben volt jelen, kiknek ragyogó szemeik versenyeztek a csillogó gyémánt és rubintokkal. A színház első bájos primadonnája észbontó trillált pedig maga az opera zenekari főnöke kísérte zongorán. Szóval, ez valami elragadó vala! — Ekkor a dugó nyelvélvel egy csettentett és egy perczig elandalogva merengett. De csakhamar folytatá: — Én akkor egy arannyal kiveri palaczk tetéjén trónoltam, kelemesen hűsölve az ezüst jégtartó medenczében. A lakoma közepé táján felemelkedik helyéről a ház ura s tudára adta vendégeinek az őrvendétes családi eseményt, melynél fogva leánya Sára, Silberstein Mózes urral el lett jegyezve. — Csak ezt vártam! Teljes lelkesedéssel akartam én akkor zajos üdvökvánattal a lébge szállni, ámde akkor egy ügyetlen ostoba inas olyant ütött rám, hogy fényes trónomról menten leerepültem s a terem sarkába elhelyezett virágosportozat közé buktam. Végem volt! — nem birtam egy tagomat sem és úgy vittek ki tetefetlenül a fényes teremből!

(Folytatása köv.)

letileg zászlók alatt megjelentek: az állami reáiskola, felső leányiskola és népiszkola ifjuságai, tanárai s tanítói és Sümeg város közönsége. Voltak továbbá a »Darnai«-féle muzumban s az »Eitner«-féle börgyárban. Mindkét helyen a tulajdonosok fogadták s kalauzolták a társaságot. Este visszaindultak Keszthelyen keresztül Csáktornyára s az éjeli 1 órai gyorsvonattal szerencsésen hazais érkeztek teljesen kimerülve az ut fáradalmaitól. — Ugy Keszthelyen, mint Sümegen a legszívélyesebb és legmelegebb fogadtatásban részesültek a tanulmányuton levők, melyért ez uton is fogadják a tanítóképzőintézet háláját s köszönetét az illetők.

— **Köszönetnyilvánítás.** Az újvízi istentiszteleteken a következő urak voltak szívesek a csáktornyai irak. növegyet javára adakozni: Wollák Rezső 40 K., Schwarcz Albert dr. 20 K., Rosenberg Rezső 10 K., Hirschmann Adolf, Charmatz János, Neufeld Lajos (Bottornya), Kohn Hermann, Hochsinger Sándor, Löbl Rezső 5—5 K., Löbl Márk, Löwenstein Samu (Szalbert), Kemény Jákó, Blau Mór, Csakathurner Ignác (Drávavásárhely) 4—4 K., Schwarcz Izor (Budapest) 3 K., Hirschler Mór, Löwenstein Albert (Bartolovac), Feigltoch András 2—2 K. A szíves adományokért az egyet nevében hálás köszönetet mond: az elnökség.

— **Értesítés.** A Muraközi Tanítókör közgyűlésével kapcsolatos Rakóczy-ünnepelés részletes programja: 1. Hymnus, Éneki az áll. tanítóképző intézet ifjusága. 2. Rakóczy Ferencz életét és működését méltatja Zrinyi Károly áll. tanítóképző tanár. 3. Kurucz dalok. Előadja az ifjusági énekkar. 4. Rakóczy. Költemény Gyulai Páltól. Szavalja Graú Géza gyakorló isk. tanító. 5. Szózat. Éneki az ifjusági énekkar. A közgyűlést megelőzőleg pont 8 órakor kezd az áll. népiszkola I. leányosztályában Polesinszky Emil áll. néptanító a gyakorlati tanítást az irva-olvasás köréből a phonomimikai módszer szerint, kérem tehát az ezen gyakorlatitanítás iránt érdeklődő igen t. vendégeket és kartársakat, hogy a mondott időben és helyen megjelenni sziveskedjenek. A közgyűlés után a Zrinyi-szálló nagyertermében rendezendő társasbeneden részt venni óhajto igen t. vendégeket és kartársakat tiszteletteljesen kérem, hogy a vendégelés a résztvevők számáról hozzávetőleg tájékozva s így minden résztvevőnek ellátásáról kellőleg gondoskodva legyen, méltóztassanak ezen szándékukat Brauner Lajos alelnök úrnál bejelenteni. Csáktornyan, 1903. szept. 27. Tisztelettel Mencesy Károly körelnök.

— **Megsemmisített környám választás.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága a folyó hó 14-iki rendes közgyűlésében megsemmisítette a csáktornyai vidéki körjegyzőség legutóbbi környám választását, és utasította a körjegyzőséget újból választásra.

— **A megyei gazd. egyesületnek** a farkashegyi áll. szőlőtelep megtekintése céljából, l. hó 20-ra tervezett kirándulását az eső részben elmosta. A rossz idő daczára megjelentek a telepen: Tuse Antal, a tapolczi vinczellérképző igazgatója; ifj. Voigt Ede, egyesületi titkár; Dancsecs János pákai esp. plébános; Török Bertalan u. o. kántortanító; velők érkezett a mintegy 8 tagból álló szőlősgazdák csapata; Mura-Szerdahelyről pedig Kaczun Ignác áll. iskolai igazgatótanító. A kirándulók Ulicsni Károly szőlőszeti-felügyelő és Pallér I. előmunkás szíves kalauzolás mellett megtekintették a mintaszerűen kezelt telepet, — majdan pedig a kedves házigazda vendégszeretetéből kitünő

ebédben volt részük. Ebéd után a társaság Stridóra rándult ki; hol magyaros zene mellett felkőszöntőkkel, tánczcal fejeződött be a kedvesen eltöltött nap emléke.

— **Záróra.** Ezuton is figyelmeztetjük a bevásárló közönséget, hogy a helybeli kereskedők értekezletének határozata értelmében az üzletek október 1-től márczius 31-ig este 7 órakor zárhatnak, szükségleteiket tehát ezen időig szerezzék be.

— **Teke-verseny.** A csáktornyai tekezőegyesület folyó hó 19-én tréfás nyereeményekkel összekötött teke-versenyt rendezett, a Szeiwerth-féle kertben. Mindenkinek csak három dobása volt, s csakis az elsőről ütöttek számítottak. Első lett 12 babával Dénes Béla, második 10 babával Margitai József s harmadik 10 babával Dékány Mihály. Az elsőség s általában a leütött babák arányában megállapított sorrend a nyereemény tárgyakra nézve rendezett sors-huzásban huzási elsőséget biztosított, minélfogva az esély volt, hogy a legkevesebbet dobó kaphatta meg a legértékesebb tárgyat. Verseny után társasvacsera volt, melyen a tagok közül 32-en vettek részt s az egybegyűltek Sárközy zenekarának játéka mellett a késő éjjeli órákig maradtak együtt.

— **Zalavármegyében nem lesz dohánygyár.** Az utóbbi időben az a hír járta be különösen a zalamegyei lapokat, hogy a magas kormány Dunántul s talán épen vármegyénkben egy dohánygyárat szándékoznak felállítani, miért is Nagykanizsa s még más zalai városok is már lépéseket tettek vagy szándékoznak tenni az iránt, hogy a gyárat városukban állítsák föl. Mindenesre egy ilyen intézmény megérdemli az utánna járást, mert igen sokban hozzájárul a köznép biztosabb megélhetéséhez. De sajnos, egészen autentikus forrásból merített értesülésünk alapján közölhetjük, hogy a pénzügyi miniszternek sem most, sem a közeli jövőben nincs szándékában Zalavármegyében dohánygyárat felállítani.

— **A szentilonai vásárnak** igen kedvezett az időjárás, minek következtében igen nagyszámú állatot hajtottak fel. Felhajtottak: szarvasmarhát 2750 drbot s loval 3050 drbot. Az eladás azonban nem volt arányban a felhajtással, amennyiben csak 430 szarvasmarha és csak 550 ló került eladásra.

— **Leforrázott gyermek.** Fuzsz János csáktornyai járásbizrosági fogházór 8 hónapos kis leányát l. hó 20-án ebéd után pár perczre magára hagyták szülei, mikor is a gyermek egy száken levő forró vizes tálat oly szerencsétlenül rántott magára, hogy a forróvíz a gyermek arczát, karjait, mellét s hasát annyira összegette, hogy életben maradásához nem igen van remény.

— **Agyon rugta a ló.** Szollarics Mihály dobronoki lakos a folyó hó 22-iki szentilonai vásárról földjének Horváth Sándornak a kocsján akart hazá menni, hanem Réthátnál tovább nem jutott. Ugyanis, mikor Horváth Sándor a vásár után a lovait befogta, ismervén egyik lovának a rugós természetét, úgy jó félre állva akasztotta az istrángot a kocsizhoz, mit Szollarics látva, a lóhoz ugrott, s elkáromkodva magát, »hogy még ilyen rossz lótol is lehet félni?« s a loval megrugta. A ló erre visszaruogott és Szollaricsot hasba találta. A rugást a kérekendő elemte fel sem vette s nyugodtan indultak hazafelé Réthát közelében Szollarics rosszullettrol panaszkodott, mire társai Rétháton Mihalecz Jakab lakásán a kocsiról letették s orvosért küldtek. Mielőtt azonban

a küldöncz elindult volna a szerencsétlen ember agyrázkodás és belső elvérzés folytán meghalt.

— **Magyarország lentermelőihöz!** Ezenel értesitem a tisztelt gazdaközönséget, hogy a nagyméltóságú magyar királyi földmívelésügyi ministerium a fonalos (rostos) len termelhetésére a hazai gazdák közt való szétosztás céljaira utjag kilátásba helyezte nagyobb mennyiségű eredeti oroszországi lenmagnak behozatalát, amelynek mennyisége azonban csak oly nagy lesz, aminő lesz hazánk termelőinek szükséglete; ugyanazért felkérem a tisztelt lentermelő gazdákat, hogy szükségleteiket alulirotnál minél előbb, de legkésőbb l. é. november hó elsejéig okvetlen bejelenték, annyival inkább, mint-hogy később beérkező jelentkezések figyelembe vételni nem fognak. A beszerzendő lenmagnak egyrésze a multhoz hasonlólag újra mérsékelt áron fog kiosztatni és a szétosztással előreláthatólag ismét a »Magyar Mezőgazdák Szövetkezete« (Budapest, Alkotmány-utca 31. l emelet) megbízatni. Végül figyelmeztetnek a tisztelt termelők, hogy fonaloslen termelésre csak az eredeti orosz lenmag, vagy annak első évi utótermése alkalmas, míg a honos magyar lenmag, mint vetőmag fonaltermelésre alkalmatlan s inkább csak magtermelésre való, egyáltalában nem feltétlenül arankamentes. Budapest, 1903. szeptember hóban. Füredy Lajos magy. kir. gazd. szaktanár Budapestu, II., Zsigmond-utca 1 sz.

— Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz József keserűvíz** valamennyi hashajtó vizet, tartós hashajtó hatása és emilitésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmuja. Kerjünk határozottan Ferencz József keserűvizet.

— **Királygyilkosság.** Az elnyomott népek nemcsak most századok előtt is mindig éltek a nép utolsó érvével, a királyok letévésével és ha ez nem sikerül, meggyilkolásával. Napoleon idején I. Pál letétele és meggyilkolása zavarta fel a világot. A nép és a katonaság kedvelte, de despotikus magaviselete ellene lájtja az előkelőket. Mindig rettegett, féltette életét és hatalmát és azért mindenkihez bizalmatlan volt. Ettől nem volt megkímélve sem neje, sem fia, aki méltán tarthatott attól, hogy atyja kitagadja vagy megöli. Ilyen helyzetben egy benső összeesküvés jött létre a czár ellen. A főurak nem akartak örökös rettegésben élni, de az orosz arisztokratia loyaltása még oly nagy volt, hogy csak oly mozgalom számíthatott sikerre, melynek részese a czári család egy tagja. Beavatták tehát Sándor trónörökösét és a czárni is tudott az összeesküvésről. 1801. márcz. 23-án bevonultak a Mihály-palotába, nagy lármával betörték a czár háloszobájába, a ki elrejtőzött előlük. Elmenekülni nem tudott, mert gyanuból elkezesztette a czárnőhöz vezető ajtót. Megtalálták és felszőlíták, hogy írja alá a lemondását. Pál ellenáll, tusakodni kezdenek és a czárt megfojtják. Rögton tudatják a trónörökös-sel, a ki könnyekre fakadt, de azért elfogadja a császárrá proklamáltatását. Ez kellemetlenül hatott a czárnéra, a ki maga akart a trónra lépni, de azért nem ellenkezett. Azóta mondták Oroszországra, hogy abszolút-uralom alatt áll, melyet a tör mérsékel. I. Pár czár meggyilkoltatásáról szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 192 fizet.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; fizetéként is kapható 60 filléjével. Megjelen minden héten egy fizet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján, havi részletfizetésre is.

Felolós szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Kiadó és laplauzons:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . 8 kor.
Na pol leta . . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Jedno — drugo.

Strašno me je bantovalo, kad sem vezda ne zdavnja vu jednim varašu gornje Magjarske se šetal sa jednim pajdašom i ov se je jednomu gosponu magjarski bil poklonil. Naravski i moja dužnost je bila, da zemem iz glave škrljaka, misleći da stem jednoga zmed poznancov mojega pojdaša pozdravim. Taj gospon se je onda bil slovački odklonil, nego se je obrnuo k mojemu pajdašu i rekel mu je:

— Molim gospodine nepozdravite više men: ugarski, nego slovački! — i stem je — otišiel dalje, a — moj pajdaš se je — počel polek mene strašno smejati.

— Gdo je to? — pital sam ja svojega pajdaša.

— Jedan iz med bedakov — rekel je ov

— Takove bi najbolje bilo vu bludnicu poslati. Vidiš toje jeden vučeni človek zna magjarski, nego bedak pojednim glasi, da je on slovak, magjarsku reč neće čuti, niti govoriti. Zato sam se mu ja poklonil magjarski, da ga i ti spoznaš.

Potlam, kada sam se razdružil od pajdaša, sam si mislil, kak veliko bedalo more biti onaj totski gospon, kojega smo mi magjarski pozdravili, pak si je to izprosil. Rečite, kaj je vu tem? Ako ja napravilo idem vu Parizu i tam mene gdo francuski pozdravi, budem si ja to onda izprosil, i zahćeval, da vu Francuskoj mene magjarski naj

pozdravlja. A ovaj totski gospon pak je vu Magjarskoj. Magjarskoga kruha jede, magjarsko sunce ga grije, pak ipak zahćeva, da ga tu naj nepozdravlja magjarski. Čovek ga nebi žalil vu onu zadnju stran tresnuti, ako si nebi mislil, da je to jeden bedak. Jer to iz pravom pametjnom nebi bil napravil.

Ja sem si vnogo premišljaval od toga. Vu takovim vřemenu živimo, kada nas jako i jako tentaju, na hudo nagibaju. Im ne zdavnja, kad su i nas medjimurce, hoteli tentati, ali, hvala Bogu, zabadava.

Nedajmo se. Neverujmo varalićam, koji bi proti našoj domovini nas puntali. Neverujmo njihovim lažljivim rećjam, jer ovi za penze delaju to, leni su poštenim poslom se boraviti.

Jer jako je lahko nevučenoga človeka za bedaka postaviti. Im ste vidli iz prveše prilike, su i gospoda je, koji se daju nagnuti na bedaste reći puntarov. Kak onda nebi siromaški poljodjelavci bili lahko ztenatani.

To jedno je istina, da se je naš medjimurski puk ne dal spuntati nigdar. Ljubi domovinu bolje, kak koji drugi nē magjarskog jezika stanovniki Magjarske. Im ima lepe spomenke iz prošlog vremena. Med dnevi je oblužaval spomenek Gasparicsa Marke. Trsi se osvojiti jezik naše mile domovine. Takovoga puka nije moći zpuntati. Samo naj ostane i duže na tem putu, na kojim je sada.

Medjimurci imajte pred očmi Gasparicsa!

L. R. J

Kaj je novoga?**Nesreća.**

Horvath Istvan čakovečkoga špolarskoga meštra pol drugo leta stara ćerka katnog stana ganjku se bila igrala svojom starešom sestrom, vu igraju se doli skotura po štengah i odmah mrtva postane.

Zdavanje.

Županics Ferencz varaždinskoga kr. suda činovnik tekućeg meseca 14 dana obdržaval je svoje venćanje s Megla Matild gosposćinom vu Čakovcu.

Soldatov domom došastje.

Vu Čakovcu stojajući 5. Uhlanusčkoga regimenta svih tri kompanije po jednim mesećnom muštranju tekućeg meseca 14 dneva ob poldan opet se jesu nazal povrnuli vu Čakovcu.

Ponapadni grof.

Grof Eszterhazy Pal papa ugodianskoga dominiuma vlastelin, — kak iz Pape javiju — vu veliki pogibelji bil je ove dane. Tekućeg meseca 10. dneva se pripretilo: grof med sedmom i osmom vurom na večer iz Marcaltöre na konju jašeć dimo je išiel vu Papu. Poljeg ihaskoga marofa s gušćare

Z A B A V A.**Konac Pontiuša Pilatuša.**

Pontius Pilatus obnašal je visoku službu. On je najme bil gospodar nad Judacum iliti namiestnik rimskog cesara. To bi od prilike mogla biti služba iliti čast, kak je palatin u magjarskoj. Medjutim je iz poviesne poznato, da Pilatus ovu vrlo važnu službu nije baš najsviestnije obavljal, već je tu bilo mnogo nereda i krivnje, pak je za to uvijek moral u strahu biti, da nedođu tužbe do vuh cesara. Za to je i posve pojmnjivo, da je on mnogim zahćievom puka, makar i da nisu bili niti opravdani a niti pravedni, popustil. Em je to i danas poznato, da ako predpostavljeno pred svojim podćinjenim — kakovu — protuzakonitost — učini biva pred istim — podćinjenim sužanj svezanah — rakah, koj — mora na sve tiho biti, ako neće da ona po njem poćinjena protuzakonitost nedođe na javnost.

U takovom škripcu svoga službovanja se je nahadjal baš u ono vrijeme Pontius

Piatuš, kad su židovi našega zveličitelja dovlekli pred njega na sud, gle su ga krivo tužili i proti njemu krivo sviedočili tak da je bil prisiljen, nedužnoga na smrt obsuditi. Oni su mu se grozili riećmi: »Ako ovoga pustiš, izgubil si prijateljstvo cesarovo!« — Kaj je jednostavno znaćilo, da će njegove ostale neurednosti, podmitljivost i t. d. samomu cesaru tužiti. Pilatus je i sam priznal, da dobro zna, da sad nekrivoga i nedužnoga Kristuša na smrt sudi, ali ćovicćanska slabost i strah pred ćoviekom — rimskim cesarom prevagnul je njegovu savjest — njegovu osviedoćenje. I akoprem ga je njegova vrlo žena odgovarala od toga, da si nedužnom krvlju ruke zamaže, on je ipak popustil bućećemu puku samo za to, da njegovu navaljanu službu neodkrije cesaru.

Židovi su sada polučili ono, kaj suzeleli, ali Pilatušu njegova popustljivost nije nikaj hasnela, jer on već pošie odsude nedužnoga na smrt, nije imal mira, savjest ga je pekla, ali ipak su ga polag sve njegove popustljivosti cesaru tužili radi nemarnog i nevaljanog službovanja, pak je ga je ov sa njegovie časti dignul i u Vienne, varas juž-

ne Gallije, današnje francezke u progonstvo nrognal. Njegova žena, Claudia Procula ga je pošie krive osude Kristuševe odmah ostavila, te je pristupila svezii pobožnih ženah u Jeruzalemu, a ćekakova druga žena, imenom Marcia, je Pilatuša sprovadjala u progonstvo, te ga je onak uzrujanoga po mogućnosti mirila.

To joj medjutim nikako nije za rukom poiti hotelo; dan i noć je uzrujani ćoviek trpel; pošie one nad Kristušom izrećene krive osude ga je saviest tak pekla, da se je svega lecal. Po ure dugo je znal lutati po zabutih i samotnih miestih i bilo je videti da nigde nemože mira najti.

U istom pako varašu, je zivela jedna vrlo pobožna židovka, imenom Marta. To je ona ista iz sv pisma poznata Marta, ćijega brata Lazara je naš zveličitelj od smrti probudil. Ona je došla onamo na kratko vrijeme, putujuće, te je ondešnje stanovnike nagovarala na Kristuševu vieru. Pošto pak posvuda o njoj dobar glas išiel i ona je posvuda kakti pobožna i ćista dievojka razkrićana, to ju je svaki strahopoćitanjem gledal.

Jednog dana je hotel i nieki bogati

dva vandravski dečki skočili su van. Jedan okolo sedemnajst ili osemnajsti letošnjak črno manjstoga obraza na spodobu vandraskoga mužikaša dečko grofovskoga konja za vuzdu zgrabi, zatim pako drugi, koj do četerdeset lét starosti mogel je imati, od druge strani napadne na grota, prime ga za nogu i hotel ga doli potegniti iz konja. Grof Eszterhazy nije zgubil prisutnost duha, svojim jašečnim korbačom tak dugo mlátil je svojega napadnika dok ga je pustil. Nato s ostrugami pretisne jahača, koj se vu silen bég pusti, onda i drugi napadnik pretruncan bil je vuzdu odpuštit. Grof je zatim silno jahajuč srečno došel vu Papu. Grof Eszterhazy Pal svojega imanja direktoru po putem Jakóí Gejzi celo pripečenje daje na znanje katarskomu sudcu, koj sada išče putne tolvaje.

Razbojniki vu kaštelju.

Iz Šatoraljaiuhelya brzjaviju: Battyan občini ove dane po noći s lartami obskrbljeni dva razbojniki vudrili su Sennyey Pala baronice vu Battyanuski njezin kaštelj. Iz prvine bég svake suprotivnosti došli su nuter, kasnije pako, kad su počeli hižna vrata razbijati, barunice inoš proti njim stane, nego jedan razbojnik nesrećnoga s jednom hitjom doli poruši. Na glas strelbe baronica Sennyey i njezina kćerka Mici takaj se bila zbudila. Baronice čerka ravno onoga hipa je iz sobe van odbežala, kad su razbojniki vu njezinu hižu nuter vudrili. Strelbeni glas, i iz kaštelja van begajuči više ljudih izbudili jesu, kaj je bilo priprećilo razbojnikom vu njihovom posluvanju. Peneze nisu odnesli sobom. Ovo pripečenje se na brzoma razglasilo po občini i malo poslje razbojstva već je celo selo na petaj bilo, nego do onda već razbojnikom već ni bilo glasa. Žandarom su preporučili, koji sad iščeju razbojnike.

Sneg.

Pri nas, kak je navadno reči, još stari ženah leto biva. Od stranijskih orsagov pako od snežnih zapuhov donasa glasa brzjav. Vu Aussebi ove dane ni samo po gorah nego i po dolinah takaj padal je snég. Iz Zúricha to javiju, da po celom Svajcu ve-

liko snežno padanje bilo je. Doline do tri-deseti centimetrov debeli sneg pokriva. Od poplave se bojiu. Iz Rigibe telegrafiraju, da tamo poradi zapuhov po železnici nemreju se voziti. Po množini padanju snega, do 3 minut trajućega potresa bili jesu takaj čutili. Med stanovniki radi potresa, veliki strah je nastal.

Deak Ferencz i hercegprimaš.

Deak Ferencz njegovoga sto letnog rođenoga dneva oblužavanja spomenek tom prilikom odredil je hercegprimaš, da vu esztergomskej glavnoj cirkvene biskupije okolici po svih školah oktobra 17. dneva ali pako do konca ovoga leta, vu kojem guder drugem priličnem dnevnu žalostna služba božja skopčena iz svetkovanjem ima se obdržavati.

Omedlel je od glada.

Liszky Jožef težački človek pred nekulikimi dnevi došel je iz Kaša varoša doli vu Budapešt. Delo je iskal, pokedob nije dobil, od žalosti sve svoje peneze je zapil. Poslje toga dva dni niti jedan fataček kruha pojel nije, po takvim anda od glada je omedlel. Slobodnjaki su ga onda vu Rokuš špital odpeljali.

Fiskala vdovica.

Vu čisto prostoj opravi drugač snažnoga obraza gospa ove dane poslje podne prime se za Ferencz Jožefa zvanoga mosta rante. Hotela je skočiti vu Dunaj. Apro Daniel zvani redar pako njenu nakanu zpazi, pograbi ženu i odprati nju na nad kaptanstvo. Ovdi gospa povedala, da je ona Szabó Jožefa szegszardskoga fiskala tuvaruša. Njezin muž pred desetimi letim je već vumerl, i ona od onoga vremena vu strahovitog nevolji živi. Bila je trškinja, peneznica, pisarica, ali nigde nije imala sreće. Ovo doneseo je nju na samoubojstva mišljenje.

Zdržana reč.

Ove dane na večer jeden mladi človek javil je na redarstvu, da njegov dober prijatelj, po imenu Perzina Gyula rekel je, da se bude skončal. Perzina spunil je reč svoju, kajli redarstvo nije imalo prilike, da njemu ovu nakanu priprećiti bi bilo moglo.

Iz 6-lublóje rodjeni dvadeset tri ljet star mladi človek okolo dviuh vur stupi vu jednu, na zločestom glasu bivšu hižu Kad je za jednu minutu sam bil ostal vu sobi. vzeme naprvo svojega revolvera i sproži ga vu svoja prsa. Na stolu ostavil je jeden komad papira na kojega je ove reči pisal. Perzá Gyula notarius jesem. Moji roditelji s kojimi sam se razdružil vu Vörösmarti vulici pod 2. brojom stauuju. Slobodnjaki težkoranjenoga človeka vu Rokuš špital odpeljali jesu, gde ga sada vraćiju,

Pravi aldovnik.

Iz Saint Lois sa pišeju ovu niže naznačenu ni svakdanašnju historiju Briggs Jožias za dosta imučan človek odlučil se ne Bog zna na kak velike izdatke, nego jedino samo da njega brijać svaki dan dohadja podbrivat. Saki dan ga lepo bil podbril saint louiski barber, nego zato za dosta lepoga ipak nije učinil, tak da Briggsa žena za ljepšega naša barbira nego svojega tuvaruša i na hitroma se zaljubila vu snažnoga barberskoga detića. Zaljubljena žena je i skočila takaj znijm, nego ni bez toga, da nebi žena prije muzevu kasu dobro oplenila. Briggs Jožias zato nije poslal za njom redare, nije nju tužil, niti nije podigel pravdu proti razpitanzju nego mirovno podnašel je nevolju, po kojem pripečenju živel je još celi deset ljet i sad je vumerl Teštalenta je napravil, vu kojem veliku zahvalnost pokažuje prama Philipps barberu, je jeze ro dollarov izručil s tim raztolnačenjem. Pravoga aldova donesel je meni, kad je iz mojom ženom bil odskočil, dakle iz zahvalnosti ostavljam njemu jezero dollarov. Od ovoga boljšega muža mozbit nit vu starim nit vu novim svetu bilo nije.

Čavolyske lamille zapraviteľ.

Čavoljski obavestnik javi: Török Imre džida pustaiski stanovnik, koj sada ni davna došel je van iz rešta, gde dvanajst let sedel je za to kajti svoju prvu tuvarušicu bil je vmoril, ove dane porekel se svojim testom. Nagle nature človek pograbi sekiru i vmori svojega testa, zatim pako na ženu napadne i stremi vudarci nju takaj vubije

mladič tu pobožnu i čistu dievojku, o kojoj se je toliko govorilo, videti, odveže anda na rieki Rhone od obale čun, za da se na drugu stranu odpelja, gde se je ona baš nahadjala. Nesrećno se na sriedi rieke čun prevrne i mladič padne u vodu te se utopi. Ribari koji su u blizini bili, izvlekli su ga hitro iz vode i položili na obalu te ga pokušali oživljavati, ali sve im je bilo badava, mladič je već bil mrtav. Anda su sad ubavieslili njegove roditelje o nesreći i ovi su odmah onamo došli, gde su plačući i jadikujući kraj mrtvog si sina stali.

Slučajno je u tom hipu unuda prolazila spomenuta židovka dievojka te se je i ona približila tom žalostnoj hrpi.

Dok su svi tu stali te se o tom žalostnom događaju spominjali, približi im se takodjer Pilatuš sa Marcijom i kad su čuli kaj se je dogodilo, ostali su iz znatiželjnosti onde i želeli su konac videti. Zajedno pako su je okolo stojeći upozorili na tu prisutnu stranijsku dievojku, za koju su mu povedali da je osobito čednoga ponašanja i pobožnoga života, koja nežrtvuje bogovom, već nekakvom jednomu jedinom Bogu i koja je njegova, Pilatuševa najme, zemljakinja iz

Judeae. I Pilatuš je tu sve po njezinoj orientalskoj nošnji potvrđeno našel.

«Daj nam ga natrag!» — jadikovali su mladićovi roditelji i prisutni puk — «Ti si nam o tvojem dobrom i milostivom Bogu toliko pripovedala, da moremo očekivati, da će nam se ovde u čitloj svojoj moći odkriti, jer bi nam to sad u najvećoj nevolji bil izbilja dokaz, da je tvoje pripovedanje istinito; ili mozbit tvoj Bog nije niti toliko moćan, koliko naša božica Proserpina, koja je Adonisa od smrti probudila?»

«Negovorite ovak, bez svakog strahopoćtanja, o jedinom pravom Bogu!» — veli im ozbiljno dievojka — «On Bog, kojega vam ja naziviešam se je sam gostestajanjem i viečnim životom nazival; ja sam ga u Bethanii u židovskoj zemlji videla, gde je i mojega brata od mrtvih probudil, koj je već četiri dni u grobu ležal te se je već i razpadal i smrdel.»

Pilatuš i Marcija su sad bliže pristupili, jer je zanimivije te zanimive pričelo postajati. — Nekoji iz hrpe su se med — jusobno popitkivali: o kakovom to Bogu — dievojka govori?

«O Jezusu Kristu!» — odgovori die-

vojka te se duboko nakloni — »pred čijim imenom se mora svakog kolieno prignuti, ovde na zemlji, gore na nebu i duboko pod zemljom!»

Kad je Marcija začula ime Jezus Kristus, nagovarala je Pilatuša, da idu dalje od ovud, ali on ju nije slušal, već je hotel ovde ostati i tomu svemu konac videti.

Roditelji pako mrtvoga i okolo stojeći su opet dievojku prosili, da se za utopljeniki pri svojem Bogu zauzme te go oživi.

«Ti si nam rekla, da je Jezus Kristus Bog, koj sve more» — govorili su — »ti vidiš našu nesreću i čuješ naše javkanje; anda pokazi, da si istina govorila i da je tvoj Bog svemoguć, pak ako nam to dokažeš, mi se odmah odrićemo naših bogov i čemo kršćeniki postati i tvojeja Boga nasliedovati!»

Sada nastane podulja stanka. Na jedankrat se dievojka izpravi, digne oči prama nebu, sklopi ruke i razgovetno govori: »O Jezus, koj si mi rekel ja sam gostestajanje i život; tko u me vueruje, bude i onda živel kada umre — dopusti, da ja ovde slobodno opetujem ono, kaj sam Ti onda rekla: ja znam da ti sve moreš i da bude sve iz-

Njegov šogor i žena hoteli su iz ruk vzeiti sekiru, nego na ovih takaj je smrtno pogibeljne rane načinili. Na glas ove krvolčnosti skup dobežal je puk, i napokon ipak su ga mogli preobladati. Predali su ga zandarom.

Kača.

Šauval kapitan kod svojih zadržkih pri Lebourgiki bil je pri obedu vu Barbizonbu. Malo za prostoga človeka držal je svojega od male mladosti sadruga, Lebourg, koj za nekoje vreme zidarski mešter bil je, i neprestanoma dvoril je njegovoj gospoiji Buduc vu Fontainebleubu ležal je njegov regiment, jako poziva svojega sadruga, da neka dojde vu Barbizon na pohadjanje kak brš vreme njemu dopustilo bude.

Po obedu Lebourgica dopustila je njemu, da si na cigaretlin prižge, da pače i ona sama si takaj prižge. Nego gospa naglo spustja dima, od kojega počela je kašlati i po takovim pretrecana bila je od vživanja cigarete odreći se. Dva mužkarci smijali se jesu od gospojine slabobe.

Lebourg, kojega prerano debeloća jedno malo nevernoga bila včimila, jako vno go trpel je dd augusztuške vručine. Čisto komot se hiti vu svoj stolec, koj je pod njim počel bil škripati.

»Takova vručina je veli zidarski mešter, da človek iz svoje kože želel bi izkočiti. Šauval kapitan se nato nasmije i sad još bolje za prostoga drži svojega prijatelja. Doli si sedne poljeg Lebourgice pred oblokom. Sunčeni traki jako sunčali jesu, još i čisto mladoga vrla. Samo jeden prosti letveni plot lučil je od orsačkoga puta, preko kojega je već šuma bivala.

Pak vam nije dugo vreme pita Šauval. — Nije. Da nebi mozbit miluval da se nezabavlja.

— Lebourgica poštena gospoija samo se smije na kapitana nad njegovom slepom zaufanostijum.

— Kad je Šauval odgovora hotel dati gospoiji, na jedan krat se čuje glasno hrgotanje iz druge strani hižnoga kuta. Lebourg

punjeno, kaj od Boga zaprosiš. Taj hip je sad došel i ja se unapred zahvaljujem Sve-mogućem, koj će me sad uslišati, ovomu puku za vojnu, za da vieruje!»

Gročna tišina je nastala i sve je samo pogledavalo sad dievojku sad utopljenika. I komaj da je dievojka svoju prošnju dokončala, kad mladci na jedan krat prične dihati te kak do se je iz sna probudil, otvori oči, stane se i prične glasno Jezusa Kristusa, pravoga Boga dičiti i slaviti.

Dakako, da su sad roditelji svoga oživljenoga sina grlili i šnjim zajedno hvalili i dičili Jezusa Kristusa pravoga Boga a konačno se sa celom familijum poganinstva odrekli te se prijeli kršćanstva.

Pilatus i Marcija pako su taj prizor posve iz bliza gledali, slušali govor dievojkin i čuli iz utopljenikovih i celoga sakupljenoga puka ustih jedini krič: »U istinu Jezusa Kristusa je jedini pravi Bog!» — Pilatus pako koj je istoga Jezusa Kristusa prije kratkog vremena u Jeruzalemu na smrt obsudil, taj krič i te rieči nije mogel podnesti. Ženu Marciju onde ostavivši otišel je uzduž obale rieke i od tog hipa ga nitko nije više živoga videl. — Još iste večeri su ribari videli po rieki; i Rhoni truplo plivat, koje, čim je voda donesla bliže obalo, opec je bišter odnesel u sredinu rieke; baš se

iz odkapčnim prusljekom na stolec s glavom naslonjeni i s odprtmi vustmi zaspal je

— Šauval se već na prvo bil veselil vu sebi nad preobladanjem. Nego Lebourgica iz rameni kimne ovak veli:

— Ostavimo njega počivati. Hodte da damo cukora vašemu konju.

Ljepi jahač k jednomu drevu bil je privezan vu vrtu. Sence koma da nekaj malo bilo je. Konj od vručine jezika plazi i glave pako njemu curi.

— Preko belprašnotoga orsačkoga puta, ljepe šume zelenost vabila je niter človeka oči.

— Nebi li bolje bilo da vu zelenoj šumi pričekuli bi hižnoga gazde budnosti? pita Šauval.

— Lebourgica je privolila.

— Pod drevjom vu šumi do ista tak vugodno hladen zrak bil je, kak vu praznim cirkvah. Tamo se šetali jesu, gde je najvećša od listja gustoća bila, i gde je najmenje sunčenih trakov preko drevnoga listja svetilo bilo.

Lebourgica na jedankrat postoji.

Odovud nejdimo dalje.

— Tak je čutila, da malo je mirneša i jakša ovdj vu samoči.

Nego Šauval prime nju za ruku.

— Prosim da idemo još jedno malo dalje. Tak se dobro čutimo ovdj i tako daleko jesmo od svakoga

— Lebourgica oslobodi svoju ruku. — Pak vi se nigdar nebudete oponašali pametno?

— Nikad! Hodte!

— Pograbi gospoiju. Lebourgica osloboditi se želji:

— Jeli ste ponoreli Vi?

Kapitan još uvek nju drži i vu vuha njoj nekaj šepetlje.

— Jako dobro znate, da sam ponorel od česa sam ponorel. Proseč prosim nemojte se srditi . . . Nemojte meni činiti žalost. Želi te li da vas klečeč prosim . . .

Gospa bila je iz bilja mislila, da ovaj človek na kolena padne vu travu vu svojim uniformišu.

je činilo, kak da ga zemlja neće primiti onoga, koj je Sve-mogućega na smrt križa obsudil.

Konačno su to mrtvo tielo iz Rhone izvlekli i kakti visokoga činovnika nje preneshi u Helvetiu — današnju švajcarsku zemlju — pak su ga onde usled ondašnjeg praznovierja u jezero (tô—See) spustili koje se i danas »Pilatusovo jezero» zove. Ali i ovo kak da se protivi tomu, da Pilatusa prime, strahovito se negda zna uzburkati, kad onda tak visok valove hće, kak svako more, ali Pilatusovo tielo ipak nemre izhiti ono će onde imati počivati do sudnjega dana.

Na otom pako mestu, gde je Pilatus u reku Rhonu skočil, dala mu je druga žena Marcij kameniti spomenik podiči a, ona sama se je takaj, kak i prva, pridružila, kršćanskoj novo ustrojenoj zadržugi

Taj kameniti spomenik stoji van varša Vienne na državnoj cesti a nenosi nikakov napis; ali sve tradicije svih stoljetjah se u tom posve slažu, da je to Pilatusov spomenik tak, da svaki stranjski, taj spomenik promatrajući dobiva od generacije do generacije uvijek na pitanje isti odgovor: da je to najme spomenik Pontiusa Pilatusa

— Prama kapitanu se obrne i začudjena vidi, kako bled je njegov obraz.

— Molim pustite mi mira — veli gospoija, — kaj pak ako bi gdo vtegnul dojt.

— Nebude došel nigdo . . . Jedini sami jesmo. Sedimo si doli. Vidite, ovde.

— Gospoija pod jedno njemu predbaciva.

— Ah kak zločesti jeste vi . . .

Zločesti.

— Hotel je da 'si sedne kre jedne pećine.

— Nego gospa na jedankrat se obkuraži, skoči od kapitana i prestrašeno zavapi:

— Gledite samo kaj je tam!

— Još nit svoju ruku nije ufala pretegnuti, da iz svojim prstom pokaže strahovito vidjenje.

— Šauval na pećinu se zgledne i vidi da jedna velika kača počiva na njoj, čisto mirno leži, na veliki S slove spodobu.

— Molim, ova kača nebude bantuvala nas, — veli kapitan — čekajte vre ja hitim jednoga kamena na nju i pretiram nju.

— Kapitan je srdit postal, da ga ova stvar pomešala i već prične se za jeden komad kamena, kad gospa na njega zakriči:

— Nek njoj mir dadu prosim. Strahovito se bojim od tih stvari! Vumrla bi, od strahote, ako bi prama meni išla. Vre sada takaj tako čutim, kak da bi pod mojom opravom bila.

— I počne bežati.

— Kapitan za njom beži, i sve prilike gleda, da nju vu to prilično mesto gde nje kača pomešala, nazad spravi.

— Gospa nit ni ga bila slušala i tak je ležala nazad prama orsačkomu putu, kak da bi nju jezero viperah lilo tiralo.

— Napokon ipak dostigne kapitan, i prime gospu za križeč:

— No nemojte se šaliti! . . .

— Gospa se obrne i oštro ovak veli kapitanu.

— Kaj mislite? S kim se spominatete vi? I kak se podulate mene se teknuti.

— Kapitan iz van sebe postane da se tak na naglo prekrenula gospa.

— Ne podufajte se više mene teknuti, ar drugač sva povedala budem mojemu suprogu.

— Zatim nadalje na veliku čudu kapitanu, još ovo takaj bila je dodala.

— Ah dragi moj prijatelju, znate li vi, da ja jedna čisto poštena žena jesam!

— Kad je već gospa iz šume van bila došla i zagledala je svoju zidinu, potagano ide i čisto mirna postane. Nasmije se, kad se na ona pomishi, da još i u strajnost takaj pomogla je nju braniti se proti kapitanu.

Kad su do vrtni vrat bili došli, kakti hižna gazdarica dostojanstveno na prvo pusli Šauvalta i stihoma spolljivo ovak veli:

— No, ne žalujte se moj prijatelju! Vidite, iz vremenom sva se premeniju. Vu starodobnom vremenu kača je zavdala pro-podnost zene, danas pako oslobodi nju.

Po MICHEL CORDAY

Odgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF.

Em. Kollay

Hirdetések

felvételnek lapunk kiadóhivatalában.

4115 tk. 903.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság, mint kv. hatóság közhírré teszi, hogy tolnai gróf Festetics Jenő zalaujvári lakosnak, Dekánovecz zalamegyei kisközség képviselőtében Hamer Lőrincz községi bíró dekanoveczy lakos elleni végrehajtási ügyében 14880 K. hátralékos tőke, ebből 2464 K. után 1889 évi január 1-től 12416 K. után pedig 1896 évi január hó 1. napjától járó 5% kamatai 37 K. 90 f. eddigi s 35 K. 70 f. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék, s a perlaki kir. bíróság területén fekvő a dekanoveczy stlykvbén felvett l. 470 és 63/a hrszám ingatlannak 1350 K. az u. o. 34 stlykvbén felvett † 33 hrsz. ingatlant a végrh. törv. 156 §-a alapján egészen Zserján Borbála, özv. Szabolek Györgyné szolgalmi jogának fentartásával 914. és az u. a. 1124 stlykvbén felvett † 63/b hrsz. ingatlant 352 K. kikiáltási árban, mint becsárban

1903. évi október hó 20-ik napján d. e. 10 órakor

Dekanovecz községhezánál Sebestyén Lajos nagykanizsai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a lenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

Perlak, 1903. július 25. 539. 1-1

Szagtalan eszményben száradó

Valódi Christoph-lakk kérendő

Ezen gyártmány törvényileg védve van

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Ismeretted teszi, hogy a szobák a másodlag alatt használattal szennyeznek, mivel a kell-metlen szag és a lassú, ragadó száradás, mely az olajfestékek és az olajtaknak sajátja, elkerültiltek. Elmulaszt a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezhesse a másolást. A palló nedves tárggyal feltörölhető, anélkül, hogy olvasztandó fényt. Meg kell különböztetni!

színezett szobapalló-fénylakk.

sárgabarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olajfesték fölé be a palló a egyáltalán fényt le ad. Ezért egyaránt állítható régi vagy új pallóra. Teljesen betölt minden foltot, korábbi másolást stb; van asztán

Íszta fénylakk (színezetlen)

új pallókra és parketre, mely e-csupan fényt ad. Különösen parcsra a olajfestékek mar bemarótt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, eszményben nem fedi el a foltokat.

Postacsomag, körülbelül 13 négyzetdmtr. (két körszámú) szobára való 5 ft. 90 kr., vagy 8 ft. 120 kr.

A következő megrendelésnél, minden városban, ahol rakatlak vannak, ide küldendők. Mintamásolások és prospektusok legyen és bérmentve küldetnek. A beszállásnál tessék jól vizsgálni a edre s a gyári jegyre, melyen ott a több mint 100 éve létező gyártmányt sokféle utasoznak és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a rétinak meg nem felelő minőségben készik forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.
Zürich.

Csaktornán: Gráner Testvéreknl.

921 5-6

 Már 1 koronáért 50.000 korona nyerhető.	 Már 1 koronáért 50.000 korona nyerhető.
 ORVOS- Sorsjáték BUDAPEST, IV., VÁGZI-UTCZA 17. a.	

Főnyeremény **50,000** kor. ért.

Egy sorsjegy ára 1 korona.

Miután a huzást már október elején megtartjuk és a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek, ennél fogva tisztelettel kérjük, hogy a sorsjegyek bevásárlásával ne tessék késni, hanem nagybecsű megrendelését sziveskedjék lehetőleg azonnal elintézni, mert a huzás már

f. évi október hó 10-én lesz.

Orvos-sorsjáték központi irodája:

Budapest, IV., Váci-utca 17. a.

Sorsjegyek kaphatók helyben minden dohánytözsdeben és minden városban.

536 2-3.

Első kézből; a gyárban vásárol Ön olcsón és legjobban

Első magyar hangszergyár

villamos erőre berendezve.

STOWASSER J.

es. és kir. udvari hangszergyáros, hangszerszállító

a Rákóczi javított Tárogató egyedüli feltalálója
Budapest, II. Lánchíd-utca 5.

Ajánlja a saját gyárában készült összes réz-, fa-, fuvó- és vonós-hangszereket. Hegedűk, gordonkák, bőgők, fuvalák, klarinetek, trombiták és cimbalmok.

Tárogató ára 30 frittól (60 kor.) feljebb, iskola hozzá ingyen.

Zenekarok teljes felszerelése olcsó árban, előnyös fizetési feltételek mellett.

Harmonikák elpusztíthatatlan erős hangokkal.

Javítások speciális kivitelben gyorsan s szakszertelen eszközökkel, vonós hangszerek a legjobban-felállmányu hangfokozó gerendával, melyért garantiát vállalok

ÁRJEGYZÉK minden hangszerről külön-külön kérendő, mely bérmentve megküldetik.

529 3-19

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közli, hogy Sebestyén Lajos ügyvéd nagykanizsai lakosnak, Antolasi Józsefnek, sz. Zadravec Luczia novakoveczi lakó elleni végr. ügyében 410 K. tőke s jár. ügy. 20 K. 80 f. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. tvszék s a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a novakoveczi 865 sztkvben 95/c hrszm a. fekvő ingatlan a végrh. törvény 155 és 156 §-ai alapján egészben 16 K., az u. a. tkvben 1447/a hrsz. a. felvett ingatlan u. a. szakaszok alapján egészben 112 K., a 1532/a hrszám a. felvett ingatlan u. a. szakaszok alapján egészben 130 K., a 1640/b hrszám a. felvett ingatlan u. a. szakaszok alapján egészben 134 K., a 782/3 hrszám a. felvett ingatlan u. a. szakaszok alapján egészben 86 K., a 782/7 hrszm. a. felvett ingatlan u. a. szakaszok alapján egészben 88 K., és az u. o. 1314 sztkvben 1745/a hrszm alapján felvett ingatlan u. a. szakaszok alapján egészben 218 K. kikiáltási árban, mint becsárban alul is a Biber Borbála özv. Piszanez Istvánné javára bekezeztetett szolgálmi jog érintetlen hagyásával az

1903. évi november hó 16-án d. e. 10 órakor

Novakovecz községhezánál Sebestyén Lajos nagykanizsai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatulni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikiáltási ár 10-át bnatpénz fejében letenni kötelesek.

Periak, 1903. aug. 8. 540 1—1.

Mindennemű javítások.

Üzletmegnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy **arany-, ezüst- és kinezüst-áru üzletemet**

és órás műhelyemet

helyben Csáktornyan, a Hirschmann-féle házban (volt Hessel-féle helyiség) f. évi október hó 1-én nyitom meg.

A n. é. közönség szives párlfogását kérve vagyok teljes tisztelettel

Herlinger Sándor.

526 4—

Nemesfém-töredékek vétele magas napi áron.

A postahivattal szemben.

Volt Hessel-féle helyiség.

Egy csésze jó tea kedvelője mindig csak

INDRA TEÁT képes levelezőlapok

kér, mely Kina, India és Ceylon legfinomabb teáinak keveréke. Valódi csakis eredeti csomagolásban.

Főraktár:

Mráz Testvérek

Csáktornya. 527 4—30

Művészi kivitelű

nagy választékban kaphatók

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

könyv- és papirkereskedésében

Csáktornyan.

Hessel Jakab divatúru háza Csáktornyan.

ÜZLETMEZET
folyó hó 15-én

a fő-téri zárda-épületbe (volt Neumann Albert-féle helyiség) helyeztem át.

Raktáramat a legujabb divatu cikkekkel egészítettem ki, úgy, hogy a legfokozottabb igényeknek minden tekintetben megfelellhetek.

A legpontosabb és leglelkiismeretesebb kiszolgálásról biztosítva, kérem becses párlfogásukat.

Teljes tisztelettel

Hessel Jakab

955 20—

Zárda épület,

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) gyorsajtóján Csáktornyan.

Fő-tér,

Ez előtt Neumann Albert-féle helyiség.

MAGGI-IZESÍTŐ

páratlan a maga nemében és régóta jól bevált eszköz, hogy gyenge leveleseknek, mártásoknak, főzelékeknek stb. egy pillanat alatt meglepő jó és erőteljes ízt adhassunk. -- **Néhány csepp elegendő.**

Kapható minden fűszerkereskedésben, csemege-üzletben és drogueriában.

534 25—

Üvegecskékben 50 fillértől kezdve. Eredeti üvegecskék olcsóbban utántölthetnek.

MAGGI-kitüntetések: 4 nagydíj, 26 aranyérem, 6 díszoklevél, 5 tiszteletdíj, Hatszor versenyen kívül, többi között az 1889 és 1900-iki párisi világiállításokon, (Maggi Gyula bírálótag).

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (WIEN IX.) díjmentesen megvizsgáltatni,

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK BARCOLÁBAN (Triest mellett) ajánlja belsőldi

GYOGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész-egyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll.

1/1 palack 5 korona   1/2 palack 2:60

Kapható: **CSÁKTORNYAN.**

TODOR R.-utóda fűszerkereskedésében.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) a fent említett intézetben (WIEN IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Vegyi ellenőrzés a os. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás és elemiszerek vizsgáló intézete által Wien IX. Spitalgasse 31. * * *

910. 26—52

Vegyi ellenőrzés a os. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás és elemiszerek vizsgáló intézete által Wien IX. Spitalgasse 31. * * *

Magyar Remekírók.

A magyar irodalom főművei.

Megjelenik, félévenkinti 5 kötetes sorozatokban, összesen 55 kötetben ára 220 korona.

Megrendelhető:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

könyvkereskedésében

Csáktornyan.

Bármikemű

könyvkötészeti munkát

elvéllal és gyorsan elkészít

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

könyvkötészete

Csáktornyan.

Borbély és fodrász üzlet megnyitás!

T. cz.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **folyó évi október hó 1-én** helyben, az iskola-utczai Strausz- (volt Neuwirth) féle házban egy, a mai kor egészségügyi és kényelmi igényeinek megfelelően teljesen felszerelt

fodrász és borbély üzletet nyitok.

Nagyvárosi módon berendezett helyiségem, a közönség egészségét óvó szigorú intézkedéseim, valamint gyors és előzékeny kiszolgálással reményelem b. bizalmukat és pártfogásukat megszerezni és megtartani.

Teljes tisztelettel

Nádasdi N.

541 1—*

Tölgyfa eladás.

A csáktornyai uradalomban 300 db. őstölgyfa eladásra kerül. Az erre vonatkozó ajánlatok

folyó évi október hó 8-ig

benyújtandók.

Az előleges feltételek bármikor megtekinthetők.

Csáktornya, 1903. szeptember 26.

544 1—1

Kayser Lajos

grófi titkár.

Gabona árak. — Újéna ártka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent	kor fill.
Buza	Pšenica	14.40 —
Zab	Zob	10.70 —
Rozs	Hrč	10.50 —
Kukoricza új	Kuruza nova	11.00 —
» » ó	» stara	13.90 —
Árpa	Ječmen	10.50 —
Fehér bab új	Grah beli	15.40 —
Sárga » »	» žuti	13.20 —
Vegyes » »	» zmješan	12.20 —
Lenmag	Len	18.50 —
Bükköny	Grahorka	10.50 —

Mészáros üzletemet az **iskola-
utcai** saját házamba (a régi
elemi iskolával szemben) helyez-
tem át.

Szocsics Mihály.

Dam na znanje poštovanim za-
jedničtvom, da moju mesanicu
sam vu svoju -- vu Školsku-
ulicu stojeću -- hižu (proti stari
občinski školi) premjestil.

Szocsics Mihály

542 1—2 mesar.

Imakönvek

Vászon-, csont-, bőr- vagy bårsony
bekötésben nagy választékban és

jutányos áron kaphatók

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

könyvkereskedésében

Csáktornyán.

Bécsi bevásárlási utamból visszatérve

női- és gyermekkalap raktáramat

az őszi és téli idényre

teljesen ujonan mindennemű igényeknek megfelelően felszereltem.

Magamat a n. é. hölgyközönség b. pártfogásába ajánlván maradok

teljes tisztelettel

Matusidesz Anna

divatárusnő

Csáktornyán, Iskola-utca.

539 1—2

Vidéki megrendelések postafordultával eszközöltetnek.

Keil-lakk

legkitűnőbb mázólo-szer puha padló számára

Keil-fele viasz-kenőcs kemény padló számára.

Keil-fele fehér »Glasur« fénymáz 15 kr.

Keil-fele arany-lénymáz képkereteknek 20 kr.

Keil-fele szalmakalap-festék minden színben.

506 6—8

Mindenkor kaphatók:

HEINRICH MIKSA cégnél Csáktornyán.

Liliom-kenőcs

— Crème de Lys —

Gyorsan és biztosan működő,
tisztá, nem ártalmas szer a szep-
lő, az arc tisztátlansága, pat-
tanások, májfoltok sat. ellen.

Ára a hozzátartozó szappannal együtt,
ha a pénz előre beküldetik: **2 K. 20 fill.**

Megrendeléseket elfogad:

Riedl Ferencz

«Salvator»-hoz címzett gyógyszer-tára

Varazsdon.

957 14—20

Pomada od liljana.

— Crème de Lys —

Brzo i sigurno djelujuće, čisto
neškodljivo sredstvo proti sun-
čaním pjegám (Sommersprossen)
nečistoći lica kao prišćevom cr-
venilu i jetrením pjegám (Leber-
flecke).

Ciena sa k tomu spadajućim sapunom
ako se novi napravo pošalju **2 kor.
20 fillira.**

Naručbe prima: Ljekarna k' Salvatoru

Franje Riedla Varaždin.